

Isänmaa

Nro. 1 2014

Suomen
kansallissymbolit osa 1

Kantele

Kansallinen Suomen Perintö

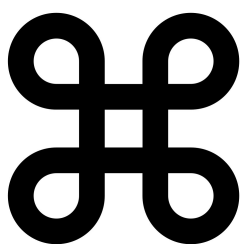

Ensimmäinen numero

Kansallinen Suomen Perintö on järjestö joka tahoo vaalia suomalaisuutta ja Suomen historiallista perintöä. Se haluaa tuoda kansan tietoisuuteen kuinka tärkeää ja ainutlaatuista on olla suomalainen ja asua maailman parhaassa maassa, Suomessa. Nykypäivän ongelmana on ihmisten kunnioituksen puute, niin muita ihmisiä kuin heidän omaisuuttaankin kohtaan. Sama pätee myös perinteisiin ja menneisiin kansallisiin sankareihin. Esimerkkinä mainittakoon kirja "Mannerheim, viimeinen kortti?", joka keskittyy kaivelemaan törkyä maamme merkittävästä miehestä, jota ilman kirjan kirjoittajakaan ei puhuisi kaunista kotimaistamme. Kirja alentuu täysin naurettavaan ja lapselliseen ivaamiseen. On muutenkin naurettavaa vetää seitsemänkymmentä vuotta vanhoja tapahtumia tähän päivään ja tuomita niitä tämän päivän standardien mukaan. En suosittele kenenkään myrkyttävän mieltään tällä huomionhakuisella roskalla.

KSP haluaa myös korostaa vapaaehtoisen maanpuolustuksen tärkeyttä harrastuksena, tämä onkin yksi järjestön tärkeistä tavoitteista. Etenkin nykyisen epävarman maailmantilanteen aikana, kun vanha vainooja idästä kohottaa jälleen nälkäistä päätään.

Jäseniä otamme vastaan kaikista halukkaista, hakemuksen voi täyttää verkkosivuillemme osoitteessa: kansallinensuper.weebly.com. Yhteydenotot sähköpostilla: kansallinensuper@gmail.com

Kantele

Suomen kansallissoitin

Kanteleen soitossa kuvastuu suomalainen maisema ja muinainen historia, joka on ikävä kyllä vaipunut ajan u-nohdukseen. Sen soittoa kuunnelleen voi mielessään siirtyä Kalevalan myyttisiin maisemiin ja Väinämöisen aikaan. Suositteli sin kanteleen soiton opettelua jokaiselle suomalaiselle.

Historia

Kanteleen, perinteisen 5-kielisen mallin, historia alkaa jo Kalevalan ainoisista ajoista, jolloin Väinämöinen rakensi itselleen soittimen "hauin suuren leukaluusta". Kantele sai myöhemmin siirtyä muun Suomen suosimana kansansoittimena viulun tieltä, mutta Karjalassa kanteletta soitettiin yhä Elias Lönnrotin kiertäessä runojenkeruu matkallaan 1800-luvun alussa. Kantele tosin jäi itsenäisenä soittimena usein runonkerääjiltä huomioimatta ja se yhdistettiin lähinnä vain runonlaulun säestimeksi.

Lönnröt ihastui kanteleeseen suuresti ja rakensi myöhemmin itse useita soittimia sekä viihdytti monesti vieraitaan soitollaan. Hän ymmärsi myös kanteleen mahdollisuudet, yksinkertaisena soittimena, koulun musiikin opetuksessa. Lönnrot oli Snellmanin kanssa samoilla linjoilla ajatellessaan, että jokaisen suomalaisen tulisi osata soittaa kannelta. Hän kirjoitti myös lopulta julkaisematta jääneen soitto-oppaan jossa oli 230 sävelmää kanteleelle numeromerkein kirjoitettuna.

Kantele kuuluu soittimena kordofoneihin eli soittimiin jossa ääni syntyy kahden pisteen väliin pingotettua kieltä soittamalla. Kanteleen tapaisia soittimia on tunnettu historiassa Suomen lisäksi myös Baltiassa ja Venäjällä. Virossa soitin on tunnettu nimellä kannel, Liettuassa kankles, Lat-

viassa kuokles ja Venäjällä gusli.

Soitin

Rakenteeltaan kanteleita on kahdenlaisia, ko-verrettuja ja laudoista rakennettuja laatikkokanteleita. Koverttaminen on soittimen perinteinen rakennustapa, jossa yhdestä puusta valmistettassa kanteleen kaikukoppa koverrettiin, joko alapuolelle tai sivulle. Kahdesta palasta tehtäessä kaikukoppa koverrettiin päältä päin ja peitettiin tämän jälkeen kaikukannella. Kansi kiinnitettiin paikoilleen tuohivanteilla. Kanteleen kielet solmittiin toisesta päästä metalliseen vartaaseen ja toisesta päästä puisiin viritystappeihin. Kielet valmistettiin ennen jouhesta tai jännteestä ja myöhemmin vaskesta (mistä myös nimitys vaskikannel). Nykyään kielet tehdään teräslangasta. Itse soitin valmistettiin kuusesta, männystä, haavasta tai lepästä. Viritystapit veistettiin koivusta. Kaikukanteen tehtiin äänireikiä jotka saatettiin veistää tähden tai ristin muotoon. Kieliä soittimissa oli viidestä aina lähelle kahtakymmentä.

Kuva: kantele.net

Laatikkokanteleita on kahta mallia tasape- räisiä ja pyöreäpäisiä (painoperäisiä). Pyö- reäpäiset olivat erityisesti suosiossa Per- honjokilaaksossa Keski-Pohjanmaalla, jossa kantele säilytti asemansa (Haapaveden lisäk- si) yleisenä kotisoittimena muusta läntisestä Suomesta poiketen. Laatikkokanteleissa kie- let kiinnitettiin var- taan sijasta nastoihin ja viritystapit korvattiin pihdein viritettävillä metallipiikeillä. Vanhoissa laatikkokanteleis- sa oli 14-23 kieltä, mutta uusissa malleissa kieliä saattaa olla jopa 39. Nykyään käytettä- vissä konserttikanteleissa on erityinen viritys- koneisto, jonka avulla kantele on mahdollista viritellä nopeasti haluttuun sävellajiin. Niissä on myös sammutin, jolla haluttuja sointuja

voidaan vaimentaa. Kansanomaisessa soitto-tyylissä ei kuitenkaan käytetä sam- muttimia eikä viritysmekanismeilla va- rustettuja kanteleita, jotka kuuluvat ns. taidelinjaan.

Soitto

Viisikielistä kannelta soitetaan perinteis-esti lyhin kieli soitajaan päin ja asetta- malla kanteleen ponsi (kaareva pää) soit- tajan reittä vasten. Sormet asetetaan kan- teleelle yhdysasentoisesti eli lomittain, niin että oikean käden peukalo soittaa ly- hintä kieltä, vasemman käden etusormi seuraavaa ja niin edelleen. Kannelta on soitettu joillain paikkakunnilla myös sy- lissä syrjällään.

Suurempia laatikkokanteleita soitetaan pöydän päällä kokonsa vuoksi. Nuottien astuessa mukaan kantele käännettiin toi- sin päin, pisin kieli soitajaan päin. Muu- tos johtui siitä, että nuoteissa matalat kie- let ovat alhaalta, joten kanteleen kääntä- minen tuntui näin luonnolliselta.

Kielten määrän lisääntyessä myös soit- totapa muuttui eroasentoiseksi, siinä oike- a käsi soittaa melodiaa korkeilla kielillä ja vasen säestyssointuja matalilla kielillä.

Keski-Suomessa ja Pohjanmaalla on ol- lut käytössä myös niin sanottu seka- eli sulkutyylä, jossa kieliä lyödään puutikulla tai nahkapalalla jolloin halutut kielet soi- vat ja muut sammutetaan sormilla paina- malla.

Kuva: Klaus von Matt, juminkeko.fi

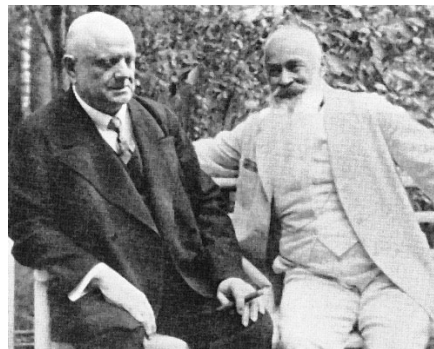
Sigurd Wettenhovi-Aspa

pohjoisjoisschleswigiin Christiansfeldin kylään. Hän opiskeli taidetta Kööpenhaminassa 1888-1891, Charlottenborgin taideakatemiassa ja Krøyerin vapaassa taidekoulussa. Sigurd kiinnostui näinä vuosina myös teatterista ja kirjoittikin useita julkaisematta jääneitä näytelmiä.

Taiteilijanuransa hän aloitti 1891 Ate-neumin taidemuseon Taideyhdistyksen syysnäyttelyssä. Sigurd osallistui 1895 ja 1896 Suomen Taiteilijain näyttelyihin se-

nehtyi. Hän voitti 1898 2. palkinnon valtion taidekilpailussa. Ranskassa hän sai 1895 kultamitalin kansainvälisessä taidenäyttelyssä Saint-Étienne'ssä sekä hopeamitalin Arcachonissa.

Wettenhovi-Aspalla oli tapana maalata erittäin suurikokoisia töitä sekä muotokuvia usein vain kyseistä henkilöä esittävästä valokuvasta. Töitään hän esitteli järjestämässään "vapaissa taidenäyttelyissä", koska koki tulleensa virallisen taidemaailman hylkimäksi. Teostensa mu-

Jean Sibelius ja Sigurd Wettenhovi-Aspa

jalohjalle Vilniemen huvilan. Huvila oli hänen itsensä suunnittelema ja pyramidikattoinen. Yläkerroksessa oli kymmenen metriä korkea ateljee ja alakerrassa asuin-tilat. Sigurdin lähdettyä 1904 pitkälle kiertomatkalle Eurooppaan jäi vaimo Divina yksinään Vilniemeen. Hän eli eristyksissä ja kovassa puutteessa menettäen lopulta järkensä. Divina otettiin hoitoon Lapinlahden mielisairaallaan jossa hän lopulta me-

Wettenhovi-Aspa avioitui toisen kerran vuonna 1915 saksalaisen viulistin Gertrud (Gerty) Jendritzky'n (1888-1945 jälkeen) kanssa. He erosivat 1934. Wettenhovi-Aspa oli keinotellut huvilansa kanssa ja myynyt sen valekaupalla Mandi Autiolle 1928 välttääkseen sen jakamisen avioerossa. Kauppa julistettiin mitätöidyksi 1937 pitkän oikeustaistelun jälkeen ja huvila palautui Sigurdin hallintaan.

Wettenhovi-Aspa muutti 1930-luvulla asumaan apteekkari Hanna Lappalaisen (1881-1966) kanssa, johon hän oli tutustunut vuosikymmenen alussa. He asuivat ensin Aurorankadulla Helsingissä ja myöhemmin Lappalaisen ostamassa kivitalossa Arkadiankatu 21:ssä. Lappalainen rahoitti Wettenhovi-Aspan töitä ja kustansi hänen kirjojensa julkaisun. Lappalainen kustansi myös muistomerkin Wettenhovi-Aspan haudalle.

Georg Sigurd Wettenhovi-Aspa (vuoteen 1939 Wetterhoff-Asp, synt. Asp) syntyi Helsingissä toukokuun 7. päivä 1870. Hänen isänsä oli Helsingin yliopiston anatomian professori Georg Asp (1834 – 1901), josta oli tehty 1868 Helsingin yliopiston fysiologian dosentti ja seuraavana vuonna anatomian doentti, hänen julkaistuaan maksan rakennetta käsittelevän tutkikielman. Georg Aspille myönnettiin professorin arvo 1874. Hän tutki myös sylkirauhasten mikroskooppista anatomiaa ja hänestä tuli Helsingin yliopiston ensimmäinen anatomian professori vuonna 1884. Opettajana Georg Asp oli "kiivas ruotsinmielinen" ja ruotsalaisen kansanpuolueen jäsen. Hän oli myös perustamassa 1881 Svenska Folkskolans Vänner-yhdistystä.

Yhdessä vaimonsa Mathilda Sofia Aspin (os. Wetterhoff, 1840–1920) kanssa hän johti Helsinkiin perustamaansa voimisteluopistoa (vuosina 1868–1871) ja toimi näin voimistelunopetuksen edelläkävijänä Suomessa. Opistoon hyväksyttiin myös voimistelunopettajiksi tahtovia naisopiskelijoita. 1874 Georg Asp perusti vielä erillisen lääkintävoimistelulaitoksen, jossa Mathilda työskenteli vuosina 1874–1890.

Georg ja Mathilda Asp erosivat 1890 ja Mathilda muutti Ruotsiin nuorimpien lastensa kanssa. Sigurd kävi Helsingissä koulu- tai 12-vuotiaaksi asti, jonka jälkeen hänet lähetettiin sisäoppilaitokseen Preussin

kaan hän liitti ulkomaisia myönteisiä arvosteluja sekä omia mietteitään sisältäviä esitteitä.

Sigurd Wettenhovi-Aspa käytti myös rahojaan suurellisiin hankkeisiin, kuten Beringinsalmen ylittävään rautatiesiltaan, Kuurmanpohjan vesivoimalan suunnitteluun ja timanttien kaivuuseen Saharassa.

Nämä eivät kuitenkaan edenneet koskaan haaveita pidemmälle.

Wettenhovi-Aspa meni naimisiin 18.6.1895 pariisilaisen näyttelijättären, Maria Sophie (Divina) Paillardin (1861 tai 1862-1915) kanssa. Wettenhovi-Aspa oli rakennuttanut 1900-luvun alussa Kar-

Wettenhovi-Aspa, Akseli Gallen-Kallela ja Emil Wikström vuonna 1918

Jatkuu seuraavalla sivulla >

Wettenhovi-Aspan teoriat

Wettenhovi-Aspa oli vahvasti venäläisvas-
tainen, innokas fennomaani ja suomalai-
suusaatteen kannattaja. Hän myös ihaili
Saksaa ja sikäläistä kulttuuria. Wettenho-
vi-Aspa oli myös ajamassa Mannerheimin
valintaa Suomen kuninkaaksi Suomen it-
senäistyttyä.

1900-luvun alussa hän alkoi esittää teo-
rioita, joiden mukaan kaikki sivistys olisi
alunperin lähtöisin Suomesta. Hän käytti
"innovatiiviseksi permutaatioksi" kutsu-
maansa menetelmää, jonka avulla hän o-
soitti monien vieraskielisten sanojen ja
paikannimien olevan johdettavissa suo-
menkielisestä alkumuodosta.

Wettenhovi-Aspa esitti kirjassaan "Ka-
levala ja Egypti, Suomen Kultainen Kirja
II", että Indonesiasta Intian kautta vaelta-
neet suomalaiset olisivat kehittäneet mui-
naisen egyptin kulttuurin ja että kaikki in-
doeurooppaliset kielet olisivat lähtöisin
suomalais-egyptiläisestä alkukielestä. Te-
orialle hän antoi nimen "fennoegyptolo-
gia". Wettenhovi-Aspan mukaan myös
saksalaiset olisivat alkujaan suomalais-ug-
rilaisia, mutta jotka olisivat hiljalleen alka-
neet puhumaan germaanista kieltä.

Muun muassa SS-komentaja Heinrich
Himmler oli kiinnostunut Wettenhovi-As-
pan teorioista.

Wettenhovi-Aspan sanajohdoksia:

Pyramidi = pyhät raamit

Hispania = Hiisipainijaisenmaa

Berliini = perälinna

Egypti = Äijäkupittaa

Prinssi = piirinseppä

Labyrintti = läpiriento

Neekeri = Ne hahsi kush (egyptiä, väitet-
tiin tulevan sanoista "Ne haise-
vat kuselle")

Geysir = käy siristen

Harmonia = haarapuumoniaisuus

Kulttuuri = kultaura

Muumio = muu mies

Seepra = seurahepo

Mastaba (hautaus) = Maatupa

Kirjoja:

- Suomen Kultainen kirja I, 1915
- Lipeäkala, 1927
- Suomen Kultainen kirja II : Kalevala ja
Egypti ; riemujuhlaulkaisu Kalevalan
satavuotispäiväksi, 1935
- Miten Suomi pelastui hevosasevelvolli-
suudesta maailmansodassa 1915, 1940

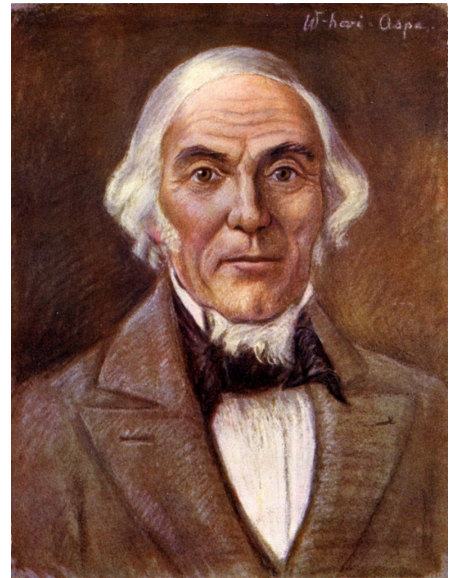
Mannerheim, 1932

Maalauksia:

- Juudas, 1895
- Elias Lönnrot, 1896
- Tuhlaajapoika, 1900
- Gizen pyramidi, 1909
- Akseli Gallen-Kallela Afrikasta palattu-
aan, 1911
- Lalli surmaa piispa Henrikin, 1930
- Mannerheim, 1932
- Adolf Hitler Immalan järven rannalla
Mannerheimin syntymäpäivillä, 1942
- Adolf Hitler (150x200 cm), 1943
- Lentäviä kurkia (27x35 cm) (esillä Ai-
nolassa), 1943

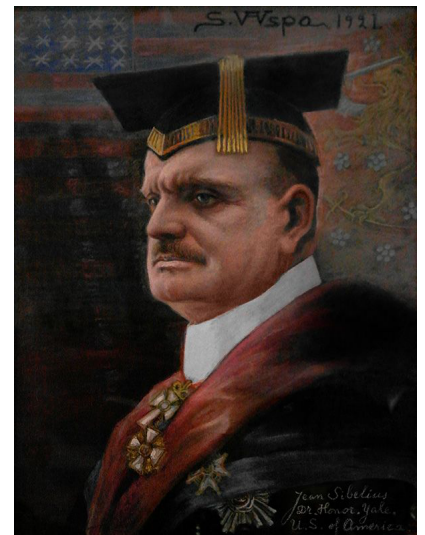
Akseli Gallen-Kallela
Afrikasta palattuaan, 1911

Elias Lönnrot, 1896

Adolf Hitler Immalan järven rannalla
Mannerheimin syntymäpäivillä, 1942

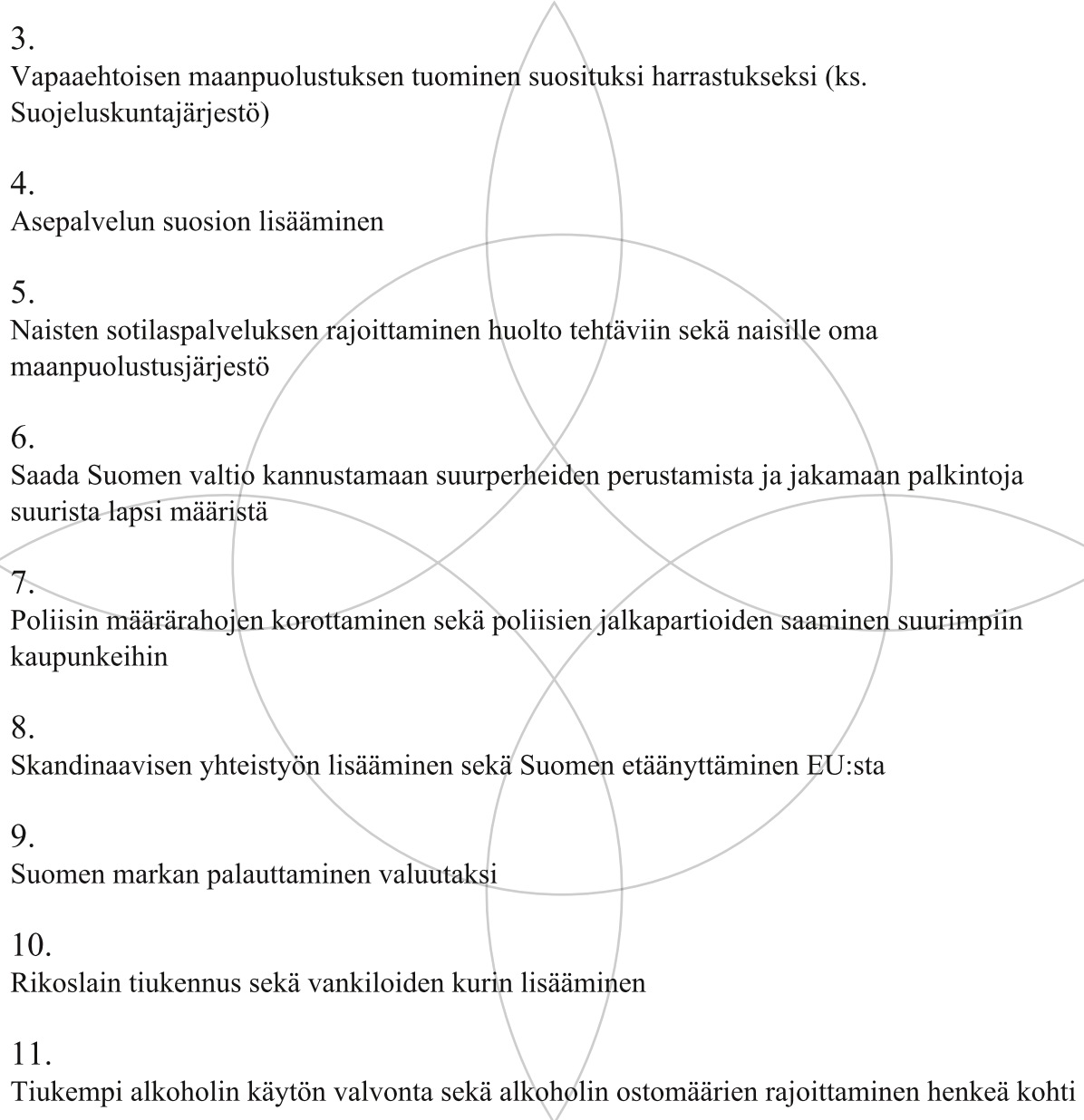

Jean Sibelius Yalen kunniatohtorina, 1921

Veistoksia:

- Aino-legenda (Kipsireliefi), 1893
- Elias Lönnrot (Kipsi), 1894
- Runonlaulaja (Pronssi), 1900
- Beethoven (esillä Ainolassa), 1903
- Väinämöinen (Pronssi), 1906

Kansallisen Suomen Perinnön tavoitteet

1.
Isänmaallisuus tietoisuuden lisääminen
 2.
Mannerheimin syntymäpäivän muuttaminen kansallisiksi vapaapäiviksi
 3.
Vapaaehtoisen maanpuolustuksen tuominen suositukseksi harrastukseksi (ks. Suojeluskuntajärjestö)
 4.
Asepalvelun suosion lisääminen
 5.
Naisten sotilaspalveluksen rajoittaminen huolto tehtäviin sekä naisille oma maanpuolustusjärjestö
 6.
Saada Suomen valtio kannustamaan suurperheiden perustamista ja jakamaan palkintoja suurista lapsi määristä
 7.
Poliisin määrärahojen korottaminen sekä poliisien jalkapartioiden saaminen suurimpiin kaupunkeihin
 8.
Skandinaavisen yhteistyön lisääminen sekä Suomen etäännyttäminen EU:sta
 9.
Suomen markan palauttaminen valuutaksi
 10.
Rikoslain tiukennus sekä vankiloiden kurin lisääminen
 11.
Tiukempi alkoholin käytön valvonta sekä alkoholin ostomäärien rajoittaminen henkeä kohti
 12.
Sakkorangaistusta vanhemmille alaikäisten lasten rikoksista
 13.
Kerjäämisen kieltäminen
 14.
Maahanmuuttopolitiikan tiukentaminen
-

Ateenalaisten laulu

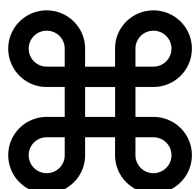
Säv. Jean Sibelius, ruots. san. Viktor Rydberg, suom. Yrjö Weijola
(Maanpuolustuskorkeakoulun perustutkinto-osaston perinnemarssi)

1.

Kaunis on kuolla, kun joukkosi eessä urhona kaadut
Taistellen puolesta maas, puolesta heimosikin.
Hehkuvin mielin puoltaan nouse syntymämaatas!
Riemuiten, lastesi vuoks, uhriksi henkesi suo!
Eespäin voittohon siis, te sankarit vahvat ja nuoret!
Väistymys mielistä pois, pelvosta tunnetta ei!

2.

Joukon maine mustuvi aina, kun vimmassa taiston
Nuorien eessä sä vaan vanhuksen kuolevan näät.
Nuorukaiselle kuolla kuuluu, kun hällä vielä
kutrissa tuoksuavat nuorteat kukkaset on.
Naisista kaunis, miehistä rohkea aina hän olkoon;
Taistossa kaatuen hän kaunis on, kuolossa myös!

Kansallinen Suomen Perintö, rekisteröimätön yhdistys
Äänenkannattaja: Isänmaa-lehti, ilmestyy 2-3 kertaa vuodessa

Sähköposti:
kansallinensuper@gmail.com

Verkkosivu:
kansallinensuper.weebly.com